

CHIRITA.

Chirita zebillen bein
zokuak miratzen,
jatekorikan ezer
etzuben billatzen;
eta nola gosiak
zegüen irrikitzen,
mokua maiz samar ark
zuben irikitzen.

Bein ur bazterrera joan,
bestian egatu,
naizuben gauzik eziñ
zuben ark eratu;
alakorik batez *¡rau!*
golpez zan beratu,
ta euli mando baten
aurrian geratu.

—¡A zer gauza gozua
zaitena ingura,
au bai gogoz sartuko
detala barrura!—
bañan asko jakina

izanikan ura,
pensamentu bat sortu
zitzayon burura.

Ikusi nairik bizi
ote zan euliya,
igarri zuben tranpa
zegoala jarriya,
ta diyo:—Naiz gosiak
obe det bizipa,
eta ez emen galdu
jan nairik pistiya.—

. . . . .
. . . . .

Gizona arki leike
noiz nai apuruan,
arkiturikan traba
bere inguruan;
juiziyoz bear da
ibilli munduan,
aurretik pentsatuaz
chiriten moduan.

JOSÉ ARTOLA.

